

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 7 april 2011*

I mål C-153/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) genom beslut av den 12 mars 2010, som inkom till domstolen den 1 april 2010, i målet

Staatssecretaris van Financiën

mot

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, tidigare Sony Logistics Europe BV,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev samt domarna A. Rosas och P. Lindh (referent),

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 februari 2011,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, tidigare Sony Logistics Europe BV, genom P. De Baere, advocaat,
- Nederländernas regering, genom C.M. Wissels och B. Koopman, båda i egenskap av ombud,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och K. Havlíčková, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom B.-R. Killmann och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 12.2, 12.5, 217.1 och 243 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1, och rättelse i EGT L 179, 1997, s. 11) (nedan kallad tullkodexen), samt artiklarna 10 och 11 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 12/97 av den 18 december 1996 (EGT L 9, 1997, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen).

- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Staatssecretaris van Financiën och Sony Logistics Europe BV (nu Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, nedan kallat SLE) angående betalning av tull för TV-spelskonsoler.

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

- 3 Artikel 4 i tullkodexen har följande lydelse:

”I denna kodex används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

- 5) *beslut*: varje förvaltningsåtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, då denna åtgärd får rättslig verkan för en eller flera särskilda eller identifierbara personer. Denna term täcker bl.a. bindande besked enligt artikel 12.

...”

- 4 I artikel 5 i tullkodexen anges följande:

”1. Enligt de villkor som fastställs i artikel 64.2 och om inte annat följer av de bestämmelser som antas inom ramen för artikel 243.2 b får alla utse ett ombud för sina kontakter med tullmyndigheterna för att fullgöra de handlingar och formaliteter som fastställs i tullagstiftningen.

2. Detta ombudskap får vara

- direkt, varvid ombudet skall handla i en annan persons namn och för dennes räkning,

eller

- indirekt, varvid ombudet skall handla i eget namn men för en annan persons räkning.

...

4. Ett ombud skall uppge att han handlar för huvudmannens räkning, ange om ombudskapet är direkt eller indirekt och ha fullmakt att handla som ombud.

En person som inte uppger att han handlar i någon annans namn eller för någon annans räkning eller som uppger att han handlar i någon annans namn eller för någon annans räkning utan att ha fullmakt att göra detta, skall anses handla i eget namn och för egen räkning.

...”

5 I artikel 12 i tullkodexen stadgas följande:

”...

2. Bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked skall endast vara bindande för tullmyndigheterna gentemot mottagaren beträffande en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämmningen av en varas ursprung.

Bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked skall vara bindande för tullmyndigheterna endast beträffande varor för vilka tullformalitetserna fullgörs efter den dag då dessa myndigheter har lämnat sådana besked.

...

5. Bindande besked skall upphöra att gälla i följande fall:

a) Klassificeringsbesked skall upphöra att gälla

...

iii) ... när de återkallas eller ändras enligt artikel 9, under förutsättning att denna återkallelse eller ändring delges innehavaren.

...

6. Innehavaren av bindande besked som upphör att gälla i enlighet med punkt 5 a ii, 5 a iii, 5 b ii eller 5 b iii får fortfarande använda dessa under sex månader från dagen för offentliggörandet eller delgivningen, om han har slutit bindande avtal om köp eller försäljning av varorna i fråga på grundval av de bindande beskeden innan åtgärden antogs. Om det gäller produkter för vilka en import-, export- eller förutfastställeselicens inlämnas när tullformalitetserna genomförs, ersätts emellertid tiden på sex månader med licensens giltighetstid.

...”

6 Artikel 64.1 i tullkodexen har följande lydelse:

”Om inte annat följer av artikel 5 får en tulldeklaration upprättas av varje person som kan uppvisa varorna i fråga eller låta uppvisa dem för behörig tullmyndighet tillsammans med alla de dokument som krävs för tillämpningen av de regler som gäller för det tullförfarande för vilket varorna deklarerades.”

7 I artikel 217 i tullkodexen anges följande:

”1. Varje belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld, nedan kallat tullbelopp, skall av tullmyndigheterna beräknas så snart de fått nödvändiga uppgifter och föras in i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (bokföring).

Det första stycket gäller inte

...

b) när det tullbelopp som skulden lagligen uppgår till överstiger det som bestämts på grundval av ett bindande besked,

...”

8 Artikel 243 i tullkodexen har följande lydelse:

”1. Varje person skall ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen och som berör denne direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna gjort framställning om ett beslut i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen skall också ha rätt att överklaga, om beslut inte fattats inom den tid som avses i artikel 6.2.

...

2. Överklagandet sker

a) i första instans hos de tullmyndigheter som utsetts för detta av medlemsstaterna, och

- b) i andra instans hos ett oberoende organ som kan vara en rättslig myndighet eller ett motsvarande specialiserat organ enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.”

Tillämpningsförelörelningen

- 9 I artikel 5 i tillämpningsförelörelningen förelörelskrivs följande:

”I denna avdelning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *bindande besked*: klassificeringsbesked och ursprungsbesked som är bindande för förvaltningarna i alla gemenskapens medlemsstater, när de i artiklarna 6 och 7 fastställda villkoren är uppfyllda.

...”

- 10 Artikel 10.1 och 10.2 a i denna förelörelning har följande lydelse:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 5 och 64 i kodexen får bindande besked endast åberopas av innehavaren.

2. a) *Vad gäller bindande klassificeringsbesked:* Tullmyndigheterna får begära att innehavaren vid fullgörandet av tullformalitetserna upplyser tullmyndigheterna om att han innehar ett bindande klassificeringsbesked för de varor som tullklareras.

...”

- 11 I artikel 11 i förordningen stadgas följande:

”Bindande klassificeringsbesked som utfärdats av tullmyndigheterna i en medlemsstat från och med den 1 januari 1991, skall vara bindande för de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater på samma villkor.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 12 Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (nedan kallat SCEE), ett bolag etablerat i Förenade kungariket, ansvarar för marknadsföring, försäljning och distribution av spelapparater, tillbehör och programvara inom hela Europeiska unionen. Bland dessa apparater finns konsolen Playstation 2 Computer Entertainment System (nedan kallad PS2).
- 13 SCEE och SLE ingår i samma koncern, där SLE tillhandahåller logistiktjänster åt övriga företag i koncernen. Den 1 april 1997 ingick SCEE och SLE ett avtal om att SLE skulle bistå SCEE med import och lagring av spelapparater i Europa, däribland PS2. SLE fick i uppgift att sköta tulldeklarationen av dessa apparater.

- 14 SLE importerade från november 2000 till maj 2001 PS2 till Nederländerna och deklarerade, på uppdrag av SCEE men i eget namn och för egen räkning, dessa varor för tullmyndigheterna. SLE uppgav att PS2 skulle klassificeras i undernummer 9504 10 00 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) (nedan kallad KN), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2204/1999 av den 12 oktober 1999 (EGT L 278, s. 1) beträffande importen år 2000 och enligt kommissionens förordning (EG) nr 2263/2000 av den 13 oktober 2000 (EGT L 264, s. 1) beträffande importen år 2001. Undernummer 9504 10 00 innebar en tullsats på 2,2 procent för år 2000 och 1,7 procent för år 2001. De nederländska tullmyndigheterna begärde att SLE skulle betala motsvarande tullar.
- 15 SLE överklagade detta beslut och anförde att PS2 egentligen borde klassificeras i undernummer 8471 49 90. För varor med denna klassificering gäller nolltullsats.
- 16 SLE åberopade härvid ett förfarande mellan SCEE och tullmyndigheterna i Förenade kungariket. Den 19 oktober 2000 utfärdade dessa ett bindande klassificeringsbesked (nedan kallat BKB) till SCEE avseende PS2 där denna vara fördes till undernummer 9504 10 00.
- 17 SCEE överklagade detta beslut till domstol i Förenade kungariket och yrkade att klassificeringen skulle ändras. Detta förfarande ledde till att tullmyndigheterna i Förenade kungariket den 12 juni 2001 utfärdade ett ändrat BKB till SCEE och klassificerade PS2 i undernummer 8471 49 90 med verkan från den 19 oktober 2000.

- 18 SLE har inför de nederländska tullmyndigheterna åberopat SCEE:s ändrade BKB.
- 19 I avgörande av den 11 december 2007 fann Gerechtshof te Amsterdam att SLE inför de nederländska tullmyndigheterna med giltig verkan kunde åberopa det ändrade BKB som tullmyndigheterna i Förenade kungariket hade utfärdat till SCEE, även för tulldeklARATIONER mellan den 19 oktober 2000 och den 12 juni 2001. Gerechtshof konstaterade följaktligen att PS2 skulle klassificeras i undernummer 8471 49 90.
- 20 Staatssecretaris van Financiën överklagade avgörandet av den 11 december 2007 till Hoge Raad der Nederlanden.
- 21 Hoge Raad hyser tvivel beträffande relevansen av det ändrade BKB:t för perioden mellan den 19 oktober 2000 och den 12 juni 2001 vad gäller SLE:s möjlighet att åberopa detta besked och vad gäller importörens berättigade förväntningar på att de nederländska tullmyndigheterna enligt sina egna regler var skyldiga att beakta ett BKB som utfärdats till en tredje part för likadana varor.
- 22 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
- ”1. Ska gemenskapsrätten, särskilt artiklarna 12.2, 12.5 och 217.1 i tullkodexen samt artikel 11 i tillämpningsförordningen jämförda med artikel 243 i tullkodexen tolkas så, att den berörda personen i ett förfarande om påförda tullar kan bestrida detta krav med stöd av ett bindande klassificeringsbesked som utfärdats för

likadana varor i en annan medlemsstat och som vid den tidpunkten har överklagats och sedermera slutligen ändras?

2. Om fråga 1 besvaras jakande, kan då en deklaratant som i eget namn och för egen räkning avger tulldeklarationer för övergång till fri omsättning, i ett fall som det föreliggande, med framgång åberopa ett bindande klassificeringsbesked vars mottagare inte är deklaratanten själv, men väl ett med deklaratanten förbundet bolag på vars uppdrag deklarationerna avgetts?

3. Om fråga 2 besvaras nekande, utgör då gemenskapsrätten hinder mot att en berörd person, i ett fall som det föreliggande, med framgång kan åberopa nationella föreskrifter varigenom de nationella myndigheterna skapar berättigade förväntningar på att den berörda personen vid tullklassificeringen av angivna varor kan hänvisa till ett klassificeringsbesked som utfärdats till en tredje man för likadana varor?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den andra tolkningsfrågan

- ²³ Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra tolkningsfråga, som bör prövas först, för att få klarhet i huruvida tullkodexen och tillämpningsförordningen ska tolkas så, att en tulldeklaratant som i eget namn och för egen räkning avger deklarationer kan

åberopa ett BKB vars mottagare inte är deklaranten själv, men väl ett med deklaranten förbundet bolag på vars uppdrag deklARATIONERNA avgetts.

- 24 Domstolen erinrar inledningsvis om att ett BKB syftar till att ge näringsidkaren rätts-säkerhet när det föreligger osäkerhet om hur en vara ska tullklassificeras (se dom av den 2 december 2010 i mål C-199/09, Schenker, REU 2010, s. I-12311, punkt 16). Således skyddar ett BKB dess mottagare mot att tullmyndigheten därefter byter ståndpunkt beträffande hur varan ska klassificeras (se dom av den 29 januari 1998 i mål C-315/96, Lopex Export, REG 1998, s. I-317, punkt 28).
- 25 Det framgår av artikel 12.2 i tullkodexen jämförd med artiklarna 10 och 11 i till-lämpningsförordningen att ett BKB endast får åberopas av innehavaren gentemot de tullmyndigheter som har utfärdat det och gentemot tullmyndigheterna i andra medlemsstater.
- 26 Domstolen har därvid slagit fast att ett BKB endast ger upphov till rättigheter för innehavaren (se dom av den 15 september 2005 i mål C-495/03, Intermodal Trans-ports, REG 2005, s. I-8151, punkt 27).
- 27 I artikel 10 i tillämpningsförordningen stadgas dock att ett BKB endast får åberopas av innehavaren, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 5 och 64 i tullko-dexen. Dessa sistnämnda bestämmelser rör tulldeklARATIONER som utförs av annan än importören. Därav framgår att regeln att endast innehavaren kan åberopa ett BKB inte hindrar att denne kan låta en tredje man handha deklARATIONEN.

- 28 I artikel 64 i tullkodexen föreskrivs endast att en tulldeklaration, om inte annat följer av artikel 5 i kodexen, får upprättas av varje person som kan uppvisa varorna i fråga eller låta uppvisa dem för behörig tullmyndighet tillsammans med alla de dokument som åtföljer varorna.
- 29 I artikel 5 i tullkodexen återfinns bestämmelserna om anlitan av ombud inför tullmyndigheterna för att fullgöra de handlingar och formaliteter som fastställs i tullagstiftningen. Ett BKB som ett ombud har mottagit kan senare åberopas av ombudets huvudman. Likaledes kan ett ombud åberopa ett BKB gentemot tullmyndigheterna i andra medlemsstater än den som har utfärdat beskedet när ombudet handlar för innehavarens räkning.
- 30 I tullkodexen regleras på ett uttömmande sätt rätten att använda tullombud. Enligt artikel 5.2 i tullkodexen får detta ombudskap vara direkt eller indirekt. När ombudskapet är direkt handlar ombudet i en annan persons namn och för dennes räkning. När det är indirekt handlar ombudet i eget namn men för en annan persons räkning. Dessutom kan en medlemsstat besluta att ombud i det landet måste vara tullombud.
- 31 Vidare föreskrivs i artikel 5.4 andra stycket i tullkodexen att en person som inte uppger att han handlar i någon annans namn eller för någon annans räkning eller inte har någon fullmakt, ska anses handla i eget namn och för egen räkning. Av detta följer att ombudskap måste vara uttryckligt och inte kan presumeras föreligga.
- 32 Det framgår dock såväl av begäran om förhandsavgörande som av SLE:s yttrande till domstolen att detta företag importerade PS2 i eget namn och för egen räkning. När

importen skedde, det vill säga mellan november 2000 och maj 2001, tillät Konungariket Nederländerna nämligen endast ombudskap om det utfördes av tullombud.

- 33 Det betyder att då SLE inte agerade som ombud för SCEE, kunde SLE inte gentemot de nederländska tullmyndigheterna åberopa ett BKB som SCEE var innehavare av.
- 34 Att SCEE och SLE ingick i samma koncern och att SLE var SCEE:s skatteombud i Nederländerna betyder inte att SLE var ombud i den mening som avses i artikel 5 i tullkodexen.
- 35 Av vad som anförts följer att den andra tolkningsfrågan ska besvaras på följande sätt. Artikel 12.2 i tullkodexen samt artiklarna 10 och 11 i tillämpningsförordningen ska tolkas så, att en tulldeklarant som i eget namn och för egen räkning avger deklARATIONER inte kan åberopa ett BKB vars mottagare inte är deklaranten själv, utan ett med deklaranten förbundet bolag på vars uppdrag deklARATIONERNA avgetts.

Den första tolkningsfrågan

- 36 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första tolkningsfråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 12.2, 12.5 och 217.1 i tullkodexen samt artikel 11 i tillämpningsförordningen jämförda med artikel 243 i tullkodexen ska tolkas så, att den berörda

personen i ett förfarande om påförda tullar kan bestrida detta krav med stöd av ett BKB som utfärdats för likadana varor i en annan medlemsstat. Den hänskjutande domstolen vill även få klarlagt huruvida detta BKB ska beaktas när giltigheten av detta besked vid tidpunkten för importen överklagats och när beskedet slutligen ändrats först efter att importen ägt rum.

- 37 Enligt artikel 243 i tullkodexen ska varje person ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen och som berör denne direkt och personligen. Det framgår av artikel 4.5 i tullkodexen att ett BKB är ett sådant beslut som avses i nämnda artikel 243.
- 38 Tvisten i det nationella målet rör tullklassificeringen av en vara och den påföljande betalningen av tull. SLE har till stöd för sin talan åberopat ett BKB som tullmyndigheterna i en annan medlemsstat utfärdat till SCEE. Tvisten ska följaktligen betraktas som ett sådant överklagande som avses i artikel 243 i tullkodexen.
- 39 Såsom framgår av punkterna 33 och 35 ovan kan en person inte åberopa ett BKB vars mottagare inte är denna person, utom om denne uppträder i egenskap av ombud.
- 40 Enligt artikel 12.2 i tullkodexen och artikel 11 i tillämpningsförordningen är ett BKB endast bindande för tullmyndigheterna gentemot mottagaren eller dennes ombud. I andra fall kan den instans som har att pröva ett överklagande enligt artikel 243.2 i tullkodexen och inför vilken BKB:t har lagts fram inte ge beskedet de rättsverkningar som är kopplade till det.

- 41 Däremot kan ett BKB återopas som bevis av någon annan än mottagaren. I avsaknad av en unionsrättslig reglering av begreppet bevis är i princip all bevisning tillåten, förutsatt att den är tillåten enligt medlemsstaternas processrättsliga bestämmelser i förfaranden som är jämförbara med förfaranden enligt artikel 243 i tullkodexen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 2000 i de förenade målen C-310/98 och C-406/98, *Met-Trans och Sagpol*, REG 2000, s. I-1797, punkt 29).
- 42 Domstolen har vidare slagit fast att om tullmyndigheterna i en annan medlemsstat har utfärdat ett BKB avseende en viss vara till en person som inte är part i det mål som är anhängiggjort vid en nationell domstol, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, och beskedet förefaller strida mot den aktuella domstolens tolkning av tulltaxenumren i KN avseende en liknande vara, måste nämnda domstol naturligtvis vara särskilt noggrann vid sin bedömning av huruvida det finns utrymme för något rimligt tvivel i fråga om den korrekta tillämpningen av KN (se domen i det ovannämnda målet *Intermodal Transports*, punkt 34).
- 43 Denna rättspraxis innebär att ett BKB som utfärdats till en tredje man kan beaktas som bevisning när en domstol avgör en tvist som rör tullklassificeringen av en vara och den påföljande betalningen av motsvarande tull.
- 44 Mot denna bakgrund ska den första tolkningsfrågan besvaras på följande sätt. Artiklarna 12.2, 12.5 och 217.1 i tullkodexen samt artikel 11 i tillämpningsförordningen jämförda med artikel 243 i tullkodexen ska tolkas så, att den berörda personen i ett förfarande om påförda tullar kan bestrida detta krav och därvid som bevisning lägga fram ett BKB som utfärdats för likadana varor i en annan medlemsstat, utan att detta besked kan medföra de rättsverkningar som är kopplade till det. Det ankommer dock

på den nationella domstolen att avgöra huruvida sådan bevisning är tillåten enligt den berörda medlemsstatens tillämpliga processrättsliga bestämmelser.

Den tredje tolkningsfrågan

⁴⁵ Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida tullkodexen och tillämpningsförordningen ska tolkas så, att nationella föreskrifter som gör det möjligt för de nationella myndigheterna vid tullklassificeringen av angivna varor att hänvisa till ett BKB som utfärdats till en tredje man för likadana varor har kunnat ge importörerna berättigade förväntningar på att kunna stödja sig på dessa föreskrifter.

⁴⁶ Enligt begäran om förhandsavgörande stadgades i den nederländska tullhandboken (Handboek Douane) vid tiden för den aktuella importen att ”endast mottagaren kan åberopa ett BKB. ... I samtliga fall gäller att varorna i alla avseenden måste överensstämma med varudefinitionen i BKB:t. När en importör hänvisar till ett giltigt BKB som denne inte är mottagare av men deklarerar exakt likadana varor som dem som anges i BKB:t, ska dock klassificeringen göras i enlighet med BKB:t.”

⁴⁷ Domstolen har slagit fast att principen om skydd för berättigade förväntningar inte med framgång kan åberopas mot en exakt bestämmelse i en unionsrättsakt, och den

omständigheten att en nationell myndighet med uppgift att tillämpa unionsrätten agerar i strid med denna utgör inte grund för en ekonomisk aktör att ha berättigade förväntningar på att behandlas på ett sätt som strider mot unionsrätten (dom av den 26 april 1988 i mål 316/86, Krücken, REG 1988, s. 2213, punkt 24, av den 1 april 1993 i de förenade målen C-31/91–C-44/91, Lageder m.fl., REG 1993, s. I-1761, punkt 35, och av den 16 mars 2006 i mål C-94/05, Emsland-Stärke, REG 2006, s. I-2619, punkt 31).

- 48 Villkoren för utfärdande av BKB och deras rättsliga värde och giltighetstid regleras ingående i artikel 12 i tullkodexen. Vidare anges tydligt i artikel 10.1 i tillämpningsförordningen att BKB:t endast får återopas av innehavaren eller av ett ombud som handlar för dennes räkning.
- 49 De nederländska tullmyndigheter som hade att tillämpa unionsrätten tycks ha tillmätt ett BKB samma rättsliga värde oavsett om det återopades av en tredje part eller av innehavaren. Dessa myndigheter handlade därmed, genom att tillämpa tullhandboken, i strid med unionsrätten. Detta handlande kan därför inte ha gett upphov till berättigade förväntningar hos de ekonomiska aktörerna.
- 50 Den tredje tolkningsfrågan ska följaktligen besvaras på följande sätt. Artikel 12 i tullkodexen och artikel 10.1 i tillämpningsförordningen ska tolkas så, att nationella föreskrifter som gör det möjligt för de nationella myndigheterna vid tullklassificeringen av angivna varor att hänvisa till ett BKB som utfärdats till en tredje man för likadana varor inte har kunnat ge importörerna berättigade förväntningar på att kunna stödja sig på dessa föreskrifter.

Rättegångskostnader

- 51 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

- 1) Artikel 12.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, samt artiklarna 10 och 11 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 12/97 av den 18 december 1996, ska tolkas så, att en tulldeklarant som i eget namn och för egen räkning avger deklARATIONER inte kan åberopa ett bindande klassificeringsbesked vars mottagare inte är deklaranten själv, utan ett med deklaranten förbundet bolag på vars uppdrag deklARATIONERNA avgetts.

- 2) Artiklarna 12.2, 12.5 och 217.1 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 82/97, samt artikel 11 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 12/97, jämförda med artikel 243 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 82/97, ska tolkas så, att den berörda personen i ett förfarande om påförda tullar kan bestrida detta krav och därvid som bevisning lägga fram ett bindande klassificeringsbesked som utfärdats för likadana varor i en annan medlemsstat, utan att detta bindande

klassificeringsbesked kan medföra de rättsverkningar som är kopplade till det. Det ankommer dock på den nationella domstolen att avgöra huruvida sådan bevisning är tillåten enligt den berörda medlemsstatens tillämpliga processrättsliga bestämmelser.

- 3) Artikel 12 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 82/97, och artikel 10.1 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 12/97, ska tolkas så, att nationella föreskrifter som gör det möjligt för de nationella myndigheterna vid tullklassificeringen av angivna varor att hänvisa till ett bindande klassificeringsbesked som utfärdats till en tredje man för likadana varor inte har kunnat ge importörerna berättigade förväntningar på att kunna stödja sig på dessa föreskrifter.**

Underskrifter